

PLAIURI SĂCELENE

Revistă de atitudini și probleme săcelene.

REDACTOR:

VICTOR TUDORAN.

Gravură în
linoleum

ISUS

de
Ion Crisbășanu.

Plaiuri Săcelene

Revistă de atitudini și probleme săcelene.

Redactor:
VICTOR TUDORAN.

Secretar de redacție:
Ioan G. Tocitu.

Administrația:
Mihai I. Tepșan.

CONT LA CEC Nr. 25187

Colaboratorii revistei: Nichita Bucurescu, Florica Ciura, Anghel Conduleț, Ion Crisbășanu, Victor Ion Critu, Gigi Deleanu, Gheorghe Dragoș, Horia Ghiea, Octavian Gomoiu, Vasile Ivan, Victor Jinga, Ion Al. Bran-Lemeny, Ion Moisiu, Nicolae G. Moisiu, George Moroianu, George M. Petrescu, Zenovie Popovici, Violeta Rusu-Tibreanu, Al. Stroe-Militaru, Mihai I. Tepșan, Victor Tudoran, Nicolae Verzea, E. Ar. Zaharia

Memento:

După ce o veți citi, păstrați revista în casa voastră. Oricând o veți găsi vă va face plăcere, fiindcă vă reamintește locuri scumpe vouă sau părinților voștri.

— p. s. —

— 20. IV. 1200. ex. —

Revista noastră se desface în toată țara și în Capitală, prin
Oficiul de Librărie „Alexandru Pasere“
București I., Str. Carol I. No. 26.

SPRE ȘTIINȚĂ.

* Rugăm insistent revistele și ziarele din țară a răspunde schimbului nostru.

* Toate cărțile, revistele și ziarele primite la redacție, vor fi amintite la bibliografie, așteptând din partea tuturor, același tratament cinstit și literar.

* În limita spațiului disponibil, vom recenza cărțile, revistele și ziarele primite la redacție.

* În aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesitățile tehnice tipografice, fără nici-o altă considerație.

* Domnii cari nu sunt abonați și rețin primul număr trimis de noi, se consideră abonați pe întreg anul.

* Le-am fi foarte recunoscători tuturor celor care ne-ar indica printr-o carte poștală, adresele exacte ale rudelor și prietenilor de origină săceleană.

* Rugăm pe toți publiciștii săceleni, să ne trimită câte un exemplar din revistele, ziarele și gazetele în cari au publicat ceva, pentru a ne ușura astfel, redactarea rubricii „Ecouri din...”

REDACȚIA

și

ADMINISTRAȚIA

SATULUNG-SĂCELE (jud. Brașov)

Șoseaua Regele Ferdinand No. 670.

LIBRĂRIA
„NAȚIONALĂ“

NICU și LICĂ MĂRCULESCU

Pasajul Cooperativa

PLOEȘTI

Librărie.

Papetărie.

Raion special

cu jucării pentru copii.

oo

TIPOGRAFIE,
LEGĂTORIE DE CĂRȚI și
CARTONAGE

oo

Fabrică de ștampile

și

Incadrări de tablouri

oo

**Execută prompt orice comenzi,
cu prețurile cele mai avantajoase.**

VINDE MAI IEFTIN

ca ori unde.

oo

**Deviza
magazinului:**

**„VÂNZARE MULTĂ cu
CÂȘTIG PUȚIN“.**

Săceleni

c
u
m
p
ă
r
a
ț
i numai dela

MAGAZINUL

GH. OLARIU

P I A Ț A U N I R I I

PLOEȘTI

Mare
asortiment
de articole de
BĂCĂNIE și COLONIALE

cu ocazia sărbătorilor

—x—
Serviciu prompt.

—x—
Se primesc comenzi prin
telefon, cu expediere la
domiciliu.

—x—
PREȚURI CONVENABILE!

Plaiuri Săcelene

revistă de atitudini și probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN.

apare lunar

*

Cont la CEC Nr. 25187

Paștile.

Pe 'ntreg pământul unde este un suflet creștin, în sate și orașe, în palate ca și în modestele colibe, astăzi este bucurie și veselie mare.

Primeniți în toată ființa noastră vestim Sfânta Înviere a Domnului. „Căci aceasta este ziua, care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întrânsa“!! Atât în natură cât și în inima omului, sălăș-i luește puternic sentimentul bucuriei, căci după lungile luni de amorțire, firea întreagă a reînviat, razele soarelui înviorază toate vietățile, trezindu-le la o nouă viață. Astăzi bogatul și săracul împreună se bucură de marea zi a Învierii Domnului.

Tristele zile ale săptămânei patimilor în cari n s'au istorisit prinderea, bătaia, chinurile și răstignirea pe Golgota — au trecut.

Astăzi omul durerilor și al tuturor suferințelor stă înaintea noastră ca un învingător al morții, prin învierea Sa. Cel hulit și răstignit, se ivește în lume ca să dovedească biruința adevărului asupra minciunei.

Prin învierea Sa, Mântuitorul a arătat lumii, că ori cât de mare ar fi răutatea ei, adevărul iese biruitor, și că preste tot ceeace suntem, domnește adevărul, pe care nici o putere nu poate să-l ascundă sau să-l oprească. Hristos a înviat, pentru a dovedi veșnicia adevărului. Când zicem „Hristos a înviat“, recunoaștem adevărul ca bază a vieții noastre, iar când zicem „Adevărat a înviat“, ne hotărîm la respectarea lui în viață.

„Ziua Învierii“ să ne fie deci pentru toți și toate prilej, nu numai de bucurie, ci și de îndreptare spre Căile Domnului.

Preotul Zenovie Popovici.

oo

Sărbători fericite!

*urează tuturor sprijinitorilor,
abonaților, cititorilor și
prietenilor, revista:*

„PLAIURI SĂCELENE“

Episcopul Filotei.

Când era cursul anilor dela Hristos 1800, către sfârșitul câșlegilor, s'a născut în Satulung, fericitul părinte Filotei, episcopul Buzăului, primind din sfântul botez numele Dimitrie. Părinții erau săceleni, de bun neam, chivernisitori în cele ale gospodăriei, oameni temători de Dumnezeu, după cum îndeobște se cunoaște firea mocanului săcelean. Înțelegem apoi, din cele ce hrisoavele ne grăesc pe scurt, că părinții l-au dat să învețe carte, cu gândul să intre în dregătorii lumești. Dar cum mai departe se va arăta, altfel rânduise Dumnezeu.

Era în acea vreme, mănăstirea Neamțului vestită prin orânduelile călugărești așezate după tipicul cel vechi, de starețul Paisie. Și se răspândise peste tot cuprinsul pământului românesc vestea, despre călugării din sfânta Lavră îmbunătățiți întru viața călugărească. Pronia cea dumnezească, rânduind toate cu nespusă înțelepciune, a lucrat așa ca înclinarea spre viața cea bisericească a tânărului Dimitrie Pârșoiu să dobândească sprijin spre întărirea ei, plecând din vatra părintească spre Sf. Lavră a Neamțului, tocmai în anul când Rușii ne-au răpit Basarabia. Și s'a arătat întru ucenicia călugărească tot atât de fierbinte ca și când plecase de lângă părinții săi cei trupești. Că „cine poate să povestească ostenelele și nevoințele sale pustnicești, posturile și rugăciunile, răbdarea și supunerea, blândețele și smerenia sa“.

Iar când a fost anul 1821, chivernisind cele de trebuință și toate ale sale tocmind, a găsit vreme cu bun prilej să ceară starețului blagoslovenie și să cerceteze Sf. Munte ca „să se închine sfintelor mănăstiri celor de acolo și să se întâlnească cu părinții cei cuvioși pentru folosul sufletului.“ Și a petrecut cu multă bucurie sufletească în Muntele Atonului fratele Dimitrie, vreme de trei ani, când cu încredere a fost tuns în cinul călugăresc de starețul Iachint, schimbându-i numele din Dimitrie în Filotei, după pravila calugărească. Și se silea cu multă râvnă să plinească rânduilele călugărești, trăind în rugăciune, tălmăcind cărți și necăutând nici o dregătorie bisericească. Pentru bunele lui purtări, socotit-au mai marii mănăstirii ca pe cel mai pricopsit în bogăție duhovnicească, ca să-l trimită în ascultare la biserica grecească din București.

Cum și 'n ce chip în București l-a cunoscut Episcopul Chesarie al Buzăului (1825—1846), nu ne este în cunoștință. Dar, socotind că acest tânăr călugăr, cu glasul lui dulce, i-ar fi de trebuință în cârmuirea Episcopiei, l-a luat într'ale sale. Și s'a dovedit vrednic de încrederea stăpânului, căci la vreme scurtă, ajuns-a arhimandrit și econom al Episcopiei Buzăului.

La 1846, trecând spre cele veșnice episcopul Chesarie, rămâne cârmuitor al episcopiei, arhimandritul Filotei.

Zavera dela 1848, aduce mari prefaceri în viața politică și bisericească a ambelor principate. Multă pradă și mult omor s'a mai făcut și atunci.

Leatul 1849, aduce pe tronul Munteniei pe Barbu Știrbei, și printre cele dintâi griji ale Domnitorului, se numără și alegerea mitropolitului Ungro-Vlahiei, cât și a episcopilor dela Râmnicul-Vâlcii, Buzău și Argeș. Prin decret, Domnitorul convoacă „Adunarea Obștească” și alege la 14 Sept. 1850: pe arhiereul Nifon Sevastias mitropolit al Ungro-Vlahiei, iar pe arhimandriții: Calinic la R. Vâlcii, *Filotei la Buzău*, și Clement la Argeș. Câteva zile mai târziu — 22 Sept. 1850, prin gramată domnească, arhim. Filotei este întărit *episcop la Buzău*. Iar la 4 Noemvrie, același an, orașul Buzău este în plină sărbătoare, așteptând sosirea noului episcop Filotei.

A vorbi cu deamăruntul despre cele ce s’au lucrat în cei zece ani sorociți fericitului Filotei, ca episcop la Buzău, nu este cu putință aici. Bisericile s’au îmbogățit cu cărți de psaltichie și de ritual; apoi a lucrat cu multă osârdie pentru a ieși la lumină întreaga Sf. Scriptură, retipărită după Biblia dela Blaj, care ajunsese foarte rară și costisitoare. Dar, nici turma sa cea cuvântătoare n’a lăsat-o întru părăsire.

Multă însuflețire avea însă pentru unirea principatelor. Dar tocmai când venise „plinirea vremii” anul 1859, tocmai atunci Filotei se apropia cu pași repezi de tristul sfârșit al vieții sale. Deci nu i-a fost sorocit să se bucure de roadele acelor timpuri pline de mărire națională.

Trece spre cele veșnice în noaptea de 16 August 1860, în mănăstirea Ciolanu unde a și fost înmormântat. După șapte ani dela pristăvirea lui Filotei, osemintele sunt aduse cu multă cinste dela mănăstirea Ciolanu la Episcopia Buzăului, unde sunt așezate în partea stângă a naosului bisericei cei mari a Sf. Episcopii. Pe monumentul dela mormânt, trecătorul citește: „In memoria Episcopului Filotei, ce a servit Sf. Episcopii Buzău, 35 ani ca Arhidiacon Econom și Episcop, răposat la 16 August 1860, s’a ridicat acest monument din fond public prin Episcopul Buzăului Dionise, spre pomenire eternă, 1871”.

Nicolae Verzea.

Sudică.

*Pădurile, de somn și soare unse,
Își rumegă sonora nerăbdare; —
Incolăcirii de șerpi verzui, subț care
Și bogății și triburi sunt ascunse....*

*Pe crengi încă tresar veacuri barbare
La plânsetele celor nepătrunse —
Și’n întunerecul de urlat lung, se
Crispează visul brusc în încordare:*

*Subt prevestirea tobelor lovite
De moarte, năucit dansează calmul
Prin peisagiul ireal, al Fetei.*

*În ochiul viu, pierdut în Țara Setei,
Un palmier și-adoarme-entuziasmul
Verde, subț prapori de lumini topite.*

I. Ch. Severeanu.

Tot problema „Casei Naționale“.

Citind articolul din numărul trecut, despre problema „Casei Naționale“, își poate oricine explica de ce a produs așa mare fierbere în lumea intelectuală a Săcelelor, care în majoritate nu se arată prea interesată de această chestiune.

Felul cum a fost tratată această problemă de deosebit interes săcelean, ne face să sperăm într-o rezolvare definitivă cât și într'un curând început practic de realizare.

Deoarece confratele Victor Tudoran a făcut unele mici omisiuni, precum a lăsat nelămurite — în aparență — și unele puncte, considerăm explicațiile de mai jos, ca o întregire a articolului apărut în Nr. 3 al revistei.

Astfel redactorul nostru nu a amintit, între locurile unde s'a intenționat clădirea Casei Naționale, și terenul care a fost rezervat în „Grădina Domnească“, acum aproape zece ani, de către comisia care a făcut împrumutarea și parcelarea aceluși teren.

Nu vrem să stăruim prea mult asupra felului cum s'a făcut acea împrumutare — ne fiind acesta scopul articolului de față — dar dacă am face o serioasă cercetare am găsi cu siguranță că majoritatea zdrobitoare a comisiei de împrumutare, a fost compusă din locuitori ai Săcelelor, *dar nu din Săceleni simțiți și conștienți*, căci numai astfel se explică intolerabila rușine de a se fi dat ca loc pentru clădirea Casei Naționale, cel mai mlăștin și teren din toată Grădina Domnească. Și cu toate acestea nu s'a găsit nici un intelectual care să protesteze contra acestei nemaipomenite obraznicii.

Dacă de atunci și până mai acum vre-o 2 ani, nu se putea vorbi de clădirea Casei Naționale, într'un loc mlăștin, astăzi această chestiune este complet rezolvată, prin faptul că actualul parc prezintă un loc ideal, pentru o astfel de clădire. Deci, sugestiile articolului trecut, capătă o mai reală posibilitate de îndeplinire, dacă vedem și intențiile înaintașilor de-acum zece ani, cari au găsit de absolut necesară și logică, o astfel de clădire în Grădina Domnească.

Deasemenea din articolul trecut, s'ar putea crede că noi voim a lipsi Turcheșul și Baciul, de „Casa Națională“. Nici de cum ! Reprezentanții acestor două sate în comitetul Central al Despărțământului „Astra-Săcele“, adică preoții Daniel Purcăroiu și Victor Marin, au început de mult demersuri și încă fructuoase, pe lângă conducerea Astrei, pentru a le da ajutor să-și construiască o casă națională mai modestă, care să servească interesele românești din cele două sate. Deci încă un punct în plus, ca să se ridice Casa Națională lângă Biserica-Nouă, deoarece Baciul și Turcheșul, n'ar mai fi o piedică pentru buna dezvoltare a „casei“ din Satulung, ei avându-și astfel „casa“ lor proprie.

Mai având în vedere că se intenționează prelungirea liniei de tramvai prin spatele parcului — deci în apropiere de Casa Națională — precum și faptul că se va face și tribună încăpătoare pe terenul

„Isvorul“, suntem convinși că alături de frământările sportive se va încadra definitiv și fructuos, noua mișcare culturală a Satulung-ului.

Știm că se vor ridica obiecțiuni, care de care mai serioase, dar toate la fel de inutile, *deoarece nu mai poate fi vorba aici de interes românesc*, dacă această „Casă Națională“ se va clădi în altă parte decât în parc.

Dacă odinioară a existat o deplină armonie în ce privește ridicarea frumosului monument al Eroilor Săceleni, în piața din Cernatu, făcând astfel fală Săcelilor, tot așa, trecând și astăzi peste anumite interese și înclinații personale, trebuie să se hotărască unanim și săcelenește, clădirea „Casei Naționale“, în mijlocul parcului comunal.

Credem nestrămutat, că nu se va găsi nici un glas de *săcelean adevărat*, care să nu aprobe cele de mai sus.

Victor Ion Critu.

P l a t o n i s m.

I.

*Eu nu-ți cerșesc virginitatea,
(crin rupt în alcov nupțial.)
copilă cu zâmbet giocondic
ca 'n nopțile albe de bal.*

II.

*Iți vreau doar iubirea curată
cum sunt petalele de crini,
când roua (sub seară)-i sărută
hlamida, în răs de lumini.*

III.

*Comoara privirilor limpezi
în suflet aș vrea să mi-o 'ngropi.
ți-aș scrie sonete, frumoaso
'n tăcerea veghiată de plop.*

IV.

*Eu nu-ți cerșesc virginitatea,
copilă cu trup de naiadă;
iți vreau doar iubirea, curată
ca albul candid de zăpadă.*

Nicolae G. Moisiiu.

Catrene.

*Privesc în răsăritul ca o rană
ce sângeră pe cer fășnind izvoare,
și'n jocul de lumini ispititoare
îmi duc iar sufletul, prea fragedă liană.*

*Pe trunchiuri vechi de gând, în soare
mă 'nalț ca iedera, spre-a visului icoană
și plâng stingher în a vieții goană
când totu-mi pare, tristă depărtare...*

Haralambie Țugui.

Ne-a părăsit un erou: aviatorul Peneș Ioan.*)

Fără vâlvă, fără suferință, fără a obliga pe cei din jurul său la insomnii și alergătură, sburătorul Ioan Peneș s'a stins în vreme ce-și făcea datoria, la biroul lui, în mijlocul celor ce-i avea de colaboratori. Simțind că inima îi slăbește a scos carnetul în care-și nota faptele zilnice și a mai avut puterea să scrie: *7 Februarie 1935, ora 9 dimineața. Inima slăbește. S'a sfârșit.*

Soarta a vrut ca eroul Peneș să dispară dintre noi — așa cum trăise, așa cum luptase pentru realizarea idealului național, așa cum mai apoi muncise în slujba aceleiași omenesci idei, aviația — modest, cu grija parcă să nu supere pe cineva.

Activitatea pământească și-a încheiat-o ca director tehnic și comercial la societatea de navigație aeriană „Air France“.

Corpul său, depus la biserica „Mihai Vodă“ a primit defilarea celor ce l-au cunoscut și l-au iubit. La 9 Februarie, a avut loc înmormântarea, la cimitirul militar Ghencea.

Printre asistenți se vedeau d-nii: Radu Irimescu, ministru al aerului; generali Gorsky, Sichitu, Stoicescu; prefectul poliției Gabriel Marinescu; aghiotantul regal Fundățeanu; Trancu-Iași, fost ministru; Voicu Nițescu; cpt. c-dor Mincu, cpt. c-dor Diculescu; ing. Vasiliu-Belmont; Nicu Gatosky; Mișu Arion; aviatorii aflători în Capitală, prieteni, cunoscuți.

M. S. Regele a binevoit a trimite o coroană; deasemenea au depus jerbe: comandor Fundățeanu; ARPA; LOT; „Air France“, Flotila de luptă, etc...

După slujba religioasă, au ținut cuvântări, arătând meritele și evidențiind personalitatea aviatorului Peneș, d-nii Radu Irimescu, subsecretar al aerului; Emil Ciuceanu, vicepreședinte al Sindicatului ziariștilor; comandor Știubey; sergentul Marcovici, care a luptat în războiu în escadrila eroică Farman 2, în care s'a distins Ion Peneș și locot. colonel Adrian Dimitriu, fost tovarăș de luptă și observator pe avionul cu care a luptat Ioan Peneș, în ziua când a fost rănit.

Cuvântarea d-lui locot.-colonel Dimitriu.

Intristată familie, camarazi,

În momentul despărțirii de cel ce a fost bravul aviator de război, locot.-comandor Peneș Ion, îmi revine și mie — vechi camarad din acele timpuri glorioase — sarcina dureroasă de a evoca o clipă din numeroasele fapte vitejești, din câte a săvârșit acest frumos nume, predestinat să rămâne unul din eroii purtători de aripi, ai marelui nostru război pentru întregirea neamului.

Asul escadrilei „Farman 2“, sburătorul fără frică și fără prihană, acelaia care, născut la poalele Carpaților, în pământul Ardealului — rob de veacuri — îi fusese hărăzit norocul — ca urmaș al nefericitului Vlaicu, — să fie solul eliberării fraților săi, sosit pe aripile văzduhului, nu era pentru el mai mare și mai sfântă bucurie, decât a săgeta zilnic munții și a plana peste plaiurile ce-i erau atât de scumpe.

În dimineața zilei de 30 Aprilie 1917, cu cer albastru de primăvară, porniți într-o recunoaștere ordonată de armata II-a, la întoarcere, chiar deasupra liniei de luptă, a trebuit să străbatem un bombardament violent de artilerie antiaeriană.

Cu toate manevrele de a scăpa din cercul de foc al dușmanului, avionul lovit de o schijă, a în-

*) Articol reprodus din revista: „România Aeriană“, An. IX, Nr. 1—2 Ian.-Febr. 1935, București.

ceput să coboare — fără cârmă — dela o înălțime de 3000 metri.

În acele momente de supremă încordare, numai datorită sângelui său rece, ce înfruntă moartea și iscusinței lui de pilot oțelit, de aspre încercări, a făcut ca prăbușirea în neant să nu însemne încă două cruci de lemn în cimitirul sburătorilor dela Onești.

Legăți prin acea imponderabilă năzuință a sburătorilor, înfrățiți prin veșnicia clipelor trăite în ziua sortită stelei noastre căzătoare, arși în flacăra durerii de a nu mai pluti cu aceleași speranțe în largul nemărginit al cerului, aduc supremul salut camaradului de echipaj, din zilele de bărbăție, suferință și înălțare pentru Patrie.

Odihnește în pace „sburătorule Peneș!”

* * *

Sicriul a fost așezat apoi pe un afet de tun, întrucât dispărutul poseda, între alte decorații și „Mihai Viteazul”.

Prin fața afetului pe care se afla trupul neînsuflețit al eroului, a defilat apoi o escadrilă de aviație pe jos.

Onorurile au fost date de o companie cu muzică și drapel.

Cortegiul a străbătut bulevardele Schitu Măgureanu, Elisabeta, Calea Victoriei, îndreptându-se apoi spre cimitirul Ghencea, unde s'a făcut înhumarea.

Note biografice.

Locotenent comandor Peneș Ioan s'a născut la 10 Iunie 1892, în comuna Satulung (Brașov). După terminarea liceului a intrat în școala militară de artilerie, geniu și marină la 1 Oct. 1910. Sublocot. la 1 Iulie 1912, în reg. 16 artilerie Focșani, cu care face campania din Bulgaria în 1913. A urmat școala specială de artilerie și școala de observatori ai artileriei și apoi în 1915 în urma cererii sale, este admis în școala de pilotaj a aviației.

În 1916 la declararea războiului, este numit comandant al unui detașament de aviație atașat pe lângă armata a II-a, când trece primul peste Carpați în Transilvania, cu avionul, făcând legătură cu trupele noastre la Brașov.

Acest detașament formează apoi escadrila Farman 2, sub comanda căpitanului Negrescu Gh., la Brașov și apoi la Băicoiu, din care Peneș face continuu parte.

Execută retragerea în Moldova, la Tecuci.

Reorganizându-se aviația în iarna 1917 se formează din nou escadrila „Farman 2”, sub comanda căp. Negrescu, la dispoziția armatei II-a. la Răcăciuni, din care face parte și locot. Peneș.

La 30 Aprilie 1917, Ioan Peneș este rănit la întoarcerea dintr'o recunoaștere pe front fiind doborât de artileria antiaeriană inamică.

La 15 Martie 1918 este numit ajutor al comandantului grupului 2 aeronautic din Tecuci, sub comanda maiorului: aviator Popovici Andrei.

La 1 Aprilie 1918 este pus în retragere definitivă pentru infirmități incurabile căpătate în timpul războiului în fața inamicului.

În Aprilie și Mai 1919 trece comandant al escadrilei ardelene la Sibiu, aducând mari servicii trupelor cari au operat în Transilvania, în prima parte a campaniei contra ungarilor.

Dela 19 Iulie 1919 la 4 August 1919, a ținut comanda escadrilei ardelene, Breguet 2 din grupul 5 aeronautic dela Bekescsaba, conlucrând cu divizia 18 și grupul gl. Holban.

În August 1919 este însărcinat cu evacuarea întregului material de aviație din Budapesta.

Până la 15 Septemvrie 1919, a evacuat 70 avioane pe calea aerului, 70 avioane cu trenul și 300 vagoane material aeronautic — pentru care căpitanul în retragere Peneș Ioan a fost propus și admis de către comandamentul trupelor Transilvaniei a fi înaintat la gradul de maior în rezervă, în mod excepțional.

* * *

Viața sburătorului Ioan Peneș va rămâne un mare exemplu de eroism, abnegație și cinste, călăuzind postum generațiile viitoare.

Fie-i țărâna ușoară și memoria slăvită!

R. A.

MOTTO.

*In revista P. S. Dnii
A. S. M. și V. T. au afirmat
că unul sau altul are
sau n'are cap.*

*Nu mai scrieți prin revistă
Despre capete frăție,
C'o să creadă cititorii
C'ați deschis măcelărie.*

S. O. S.

O lămurire pentru opinia mocănească.

În numărul 12 din Decembrie 1934, Dl Alexandru Stroe, cu un cinism inefabil și-a permis să săvârșească abjecta mârșevenie încercând să facă aprecieri asupra activității mele economice, — și mai mult ca punct culminant al atitudinii sale de inhibiț înveterat, care nu are altă pasiune decât răsbunarea feroce, a făcut aserțiunea incriminatorie cu relevarea că subsemnatul într'un studiu al meu: „Expansiunea economică socială a mocanilor bârsani în trecutul nostru românesc” publicat și extras din cea mai mare revistă economică financiară dela noi „Analele economice și statistice”, mi-aș fi însușit unele pasagii din articolele D-sale publicate în revista „Viața Săceleană”.

Văzând gradul de intensitate al slovei-agramate a acestui ins, printr'un răspuns prompt și documentat publicat în ziarul „Ardealul” — Brașov din 8 Ianuarie 1935, i-am administrat o coercitivă — punere la punct, făcându-i și o succintă biografie pentru a-l situa în lumina reală a meritelor sale.

Acelaș răspuns l'am trimis și redacției revistei „Plaiuri Săcelene”, care găsimdu-l prea prolix și scris pe dublă pagină etc. mi-a cerut un altul mai concentrat și lipsit de biografia Dlui Stroe, din considerente ce se înțeleg dela sine.

Pentru edificarea opiniei mocănești (cealaltă cunoscându-mă) și nu din dorința de a polemiza cu

Dl Stroe și alții, cari oricât mă vor provoca nu le pot răspunde direct, din multiple și temeinice motive cunoscute — răspund că acuzațiile incriminatorii ale Dlui Stroe *cad ca nefundate*, deoarece pasagiile a cărei paternitate și-o asumă, se găsesc citate în lucrarea subsemnatului la pag. 9 după lucrarea lui Dr. A. Veress „Păstoritul Ardelenilor în Moldova și Țara Românească“ (Vezi și precizarea din „Ardealul“ de Nistor Dumitru).

Deasemenea găsesc puerilă și lipsită de obiectivitate afirmațiune suszsisul ins că lucrarea subsemnatului n'are unitate, și că am împrumutat pasagii din diferiți autori fără să-i citez, deoarece lucrarea mea este documentată, judicios întocmită, cu o comprehesiune apriată, iar autorii sunt citați precum urmează: (vezi pag. 7 Dr. Pericle Papahagi, pag. 9 și 11 Dr. A. Veress, pag. 11 documente Hurmuzake, pag. 12 M. Kogălniceanu, pag. 13 Iohan Hinz, și pag. 15 Gh. Vâlsan. —

Referitor la cuvântul *locașuri* după mine, iar după acest ins *locuitori*, cred că *locașuri* își are sensul logic, fiind vorba de biserici și mănăstiri (Vezi pag. 10). Iar ca încheiere incoherență și imaginația bogată a acestui ins atinge apogeul, aducându-mi acuzația că nu citez pe alți autori decât pe Gh. Vâlsan și chiar și de Dl. Vâlsan spune că este citat cu o parte, iar restul ar fi însușit de subsemnatul. *Lucru inexact*, deoarece sunt citați și alți autori, cum am menționat mai sus, afară de Gh. Vâlsan și când îl citez pe Dl. Gh. Vâlsan, îl citez cu un pasagiu integral (Vezi pag. 15).

În concluziune încercarea de apreciere a Dlui Stroe asupra activității mele economice, precum și aserțiunea că mi-am însușit pasagii din articolele sale publicate în revista „Viața Săceleană“, *sub acțiunea dirimantă a argumentelor irefutabile de mai sus cad ca neavenite, Dl. Stroe dându-și un nou certificat de paupertate intelectuală, complăcându-se în scris în tot soiul de divogații puerile și incriminări odioase asupra tinerilor săceleni, cari prin muncă, perseverență, abengație și cu mari privațiuni, și-au format o carieră intelectuală ajungând în posturi mari de comandament spre mândria bătrânelor Săcele ai căror fii buni sunt, și binele social al țarei noastre.*

Prof. Ion I. Ghelase

Inspector general fin. Ministerul
Agriculturii și Domeniilor.

MOTTO:

*Unei prietene învățătoare,
care m'a certat că nu-i
spun Dvoastră.*

Când te văd așa de . . . mare!

Ce să-ți spun, m'apucă frica;

Uit că ești învățătoare,

Și deaceea-ți zic Florica!

Victor Tudoran.

Nicolae Nicoleanu.

Conferința d-lui Victor Tudoran.

În cadrul ciclului de conferințe organizat de revista „*Plaiuri Săcelene*“, d-l V. Tudoran, a vorbit Duminecă 31 Martie, în sala gimnaziului din localitate — unde venise să-l asculte un public format mai ales din tineret, — despre Nicolae Nicoleanu.

Cu multe amănunte și date istorice interesante, conferențiarul face să se perinde pe dinaintea ascultătorilor, întreaga viață a acestui nefericit poet pribeag.

Născut în 1835 în Cernatu-Săcelelor, din părinți de frunte, fuge la vârsta de 13—14 ani, de frica Ungurilor la Ploești; de unde după câteva săptămâni pleacă la Buzău la unchiul său Episcopul Filotei, care îl înscrie la seminar. În jurul episcopiei exista pe atunci un mic centru literar. De aici își primește tânărul fugar prima hrană sufletească. Episcopul, om sgârcit și lacom, caută să se scape de el. Adânc mâhnit de felul de a se purta al unchiului său, părăsește Buzăul și pleacă împreună cu profesorul Caloianu, la Craiova, înscriindu-se la colegiul de acolo. Mai târziu, ajutat de prieteni, pleacă la Paris să studieze literele. După câțiva ani, întors dela Paris, îl găsim în redacția ziarului „*Românul*“. Colaborează la „*Satyrul*“ și luptă împreună cu Hașdeu pentru înființarea „*Ateneului Român*“, după ce câțiva ani mai înainte luptase împreună cu Titu Maiorescu, Negruzzi și alții la fondarea „*Junimei*“ și a „*Convorbirilor Literare*“.

Între timp, până la atins boala care l'a ținut în afară de lumea celor vii, ocupă diferite posturi în ministerul instrucțiunii publice. Instrăinat de mic și crescut din mila prietinelor, înfruntând greutăți și lipsuri, muncit de porniri cauzate de germenul boalei care o purta în el, Nicolae Nicoleanu a dus o viață tristă și plină de amărăciuni. Iată câteva versuri din poezia lui intitulată „*Plâng*“ care caracterizează minunat înclinarea lui spre tristețe și pribegie.

...Când veselia vei căuta
În versu-mi rece și desolat,
Adu-ți aminte și nu uita
C'am fost din leagăn predestinat
Să-mi duc durerea din loc în loc
Și nicăirea să n'am noroc.

Nicolae Nicoleanu își începe activitatea literară în 1850. Observator ager al simțurilor omenești, pe cari ni le descrie într-o limbă literară demnă de admirat, în acea vreme de erezii, înzestrat cu inteligența vie Nicolae Nicoleanu a jucat un rol însemnat în mișcarea culturală a timpului său. Moare în 1871. În zilele noastre de preocupări materiale când foarte rar se găsesc acei care să îmbrățișeze asemenea preocupări, cu o putere de voință și cu o răbdare demnă de admirat, conferențiarul a reușit să scoa la iveală din arhive prăfuite, pe poetul care pentru noi Săcelenii, are însemnătatea unui *Eminescu*.

Gigi Deleanu.

Colțul cărții.

„Kemal Atatürk“, omul-opera, de Dr. Gheorghe Dragoș profesor-Cluj 1935. Biografiile oamenilor celebri stârnesc întotdeauna un deosebit interes. Intelectualitatea noastră românească îndeosebi, este dornică de a cunoaște cât mai multe amănunte posibile din viața conducătorilor de popoare. Numai așa se explică succesul de librărie, obținut de cărțile-biografii, care tratează despre un Mussolini, Napoleon și alții. Când aceste biografii despică — pe lângă latura pur biografică — și partea istorică a unei țări într-o anumită perioadă de existență, trecute ambele prin prisma celei mai sincere obiectivități, contribuția scriitorului respectiv, este foarte importantă.

Iată de ce am citit cu nespus interes, cartea d-lui Dragoș, care întrunește din plin ambele condițiuni de mai sus. După ce tratează tinerețea lui Mustafa Kemal, ni-l înfățișează ca: revoluționar, conducător de oști, organizator de masse, luptător pentru libertatea națională și reformator. Cu date minuțios controlate, culese din reviste economice și ziare politice, verificate serios la fața locului — căc autorul a fost în Turcia — a reușit sigur și clar să ne înfățișeze Turcia modernă.

Nu pot să nu reproduc un pasaj din introducere, unde autorul spune: *„Fiecare popor viabil își găsește, în momentele critice, omul providențial. Numai popoarele inferioare, neviabile, nu au capacitatea de creație a elementelor de conducere. Acele popoare sunt sortite să tânjească la remorca altora, sau să dispară“*. Iar în încheiere zice lapidar: *„Un om și o țară, contopiți în robust mănunchiu, urcă viguros spre culmea progresului“*.

Pentru noi, care cunoașteam Turcia din basmele cu sultani urâcioși și cadâne frumoase sau din istoria noastră națională cu Turci, mai întotdeauna învinși, informațiile d-lui Dragoș, rămân o contribuție prețioasă la o eventuală apropiere sufletească, de acest harnic, viteaz și perseverent popor, care este poporul turc.

Avem la București o societate „Amicii Turciei“. Ce-ar fi, dacă această societate de propagandă, pentru o apropiere serioasă între poporul român și turc, ar retipări această modestă, dar utilă broșură (50 pag. mici), pentru scop de propagandă?

Pentru calitățile superioare ale acestei broșuri, o recomandăm tuturor cititorilor noștri, dornici de o carte bună.

Victor Ion Critu.

Achitându-vă abonamentul din timp,
ne dați posibilitatea de a apare re-
gulat, cu colaborări alese și în con-
dițiuni tehnice superioare.

Un succes sportiv.

Lăsând la o parte matchul cu Suburbui, când *Isvorul* surprins în „negligé“ a fost învins pe teren propriu cu severul scor de 4:0, ne face o deosebită plăcere să ne oprim la a VI-a ediție a întâlnirilor dintre Olimpia, echipa săsească din Brașov și echipa săceleană *Isvorul*.

Pentru că Olimpia practică un joc tehnic și lipsit de brutalități, întâlnirile cu această grupare ne pot da o măsură destul de precisă prin care putem să apreciem progresul și valoarea echipei săcelene. Prima întâlnire s'a produs în 1932 și s'a terminat cu durerosul 8:0. *Isvorul* traversa atunci o perioadă de criză de organizație și de autoritate. Jucătorii din acel timp nu erau pătrunși de dragostea de echipă pentru care doi-trei inși neglijind interesele lor, făceau eforturi peste puteri, pentru promovarea sportului săcelean.

Dela match la match diferența dintre aceste două grupări a scăzut la 4:0, 1:0 ajungând în ultimile două întâlniri la egalitate: 2:2, 1:1.

A șasea întâlnire s'a disputat pe terenul I.A.R. din Brașov. La fluierul arbitrului, *Isvorul* a prezentat următoare formație: Moga, Papuc, Bratosin, Bujilă, Schiau, Dr. Bodeanu, Munteanu, Moarcăs II, Moarcăs I, Roșculeț, Butu. Matchul a fost viu disputat din primul și până în ultimul moment. Exceptând primul sfert de oră când Olimpia a presat insistent poarta *Isvorului* dând de lucru portarului Moga, Săcelenii au dominat continuu furnizând un joc superior. Până la pauză, cu toate fazele frumoase ale jocului, nu se poate marca din nici o parte și jocul rămâne egal.

În repriza II-a Sași sunt făcuți „press-papier“ și Titi Munteanu nu întârzie să-și plaseze golul lui care a devenit obișnuință.

Moarcăs Andrei urmărind mingea și scăpând printre patru adversari, duce mingea până în plasă pecetluind scorul 2:0 pentru *Isvorul*.

Întreg unsprezecele a jucat bine. Într'un mod de neexplicat Marius Butu a ratat multe ocazii. A surprins jocul lui Andrei Moarcăs, jocul liniei de halfi care a excelat și totodată remarcăm forma fundasului Papuc și a portarului Moga.

Gigi Deleanu.

unui tânăr poet,

*răspuns la poșta redacției
a unei reviste.*

*Intr'adevăr, rimezi, ritmezi,
perfect. Dar inconvenientul
e-altul: (dumneata nu-l vezi!)
ți-a declarat război... talentul.*

Nicolae G. Moisiu.

Insemnări pe răboj. Reviste.

* „*Cruciada Românismului*“. Revista d-lui Mihail Stelescu, continuă meritos un program de naționalism integral.

* „*Hotarul*“. Aradul, și de data aceasta, nu-și desminte origina de oraș cultural. Realizarea prietenilor Al. Negură, Marcel Olinescu, Tiberiu Vuia și alții, cristalizată în literara revistă „*Hotarul*“, ne face să sperăm într'un total succes.

* „*Manifest*“. Tinerii Iașului își „manifestă“ înclinările literare printr'o revistă ce pare o publicație de care trebuie să ținem seamă. Simpatică și vioaie.

* „*Meridian*“. Serios, cum ne-am obișnuit a-l întâlni, continuă a reprezenta cu demnitate literatura serioasă a Craiovei (n. a. regretăm lipsa numerilor 3, 4, 5, cari s'a omis a ni-se trimite).

* „*Pamflet*“. Revista lui Cosma Damian își merită pe drept cuvânt numele.

* „*Prahova*“. Ionel Tudosie după un început timid, a reușit să ne dea o revistă interesantă, utilă și absolut necesară Prahovei.

* „*Provincia Literară*“. Eleganta revistă a d-lui Paul Constant își continuă existența meritos și cu colaborări interesante.

* „*Societatea de mâine*“. Omul de înaltă cultură, am numit pe Ioan Clopoțel, continuă să ne dea cea mai bună revistă socială care apare la noi. Problemele culturale, economice, sociale, literare și actuale, sunt amplu, serios și documentat desbătute, de colaboratori din elita gânditorilor contemporani.

Iată pentru ce această revistă merită a fi încurajată de pătura intelectuală românească.

* „*Viața Literară*“. Și dacă revista aceasta continuă să viețuiască, se datorește meritosului om de litere I. Valerian, care cu sacrificii imense o menține între revistele contemporane bune.

Victor Ion Critu.

Săptămâna cărții.

În luna Mai a fiecărui an s'a hotărît sărbătorirea scrisului românesc. Cartea care ne-a încălzit prima tinerețe și ne-a deschis fiecăruia orizonturi noi, va fi ridicată în această săptămână la adevărata ei valoare.

Și cum această inițiativă a pornit din înaltul îndemn al celui mai cultural voevod, „*Fundațiile Culturale Regale*“ au obligația de a depune toate străduințele de a fi la înălțimea gândului regesc. Acțiunea acestor *fundații* a început prin apelul lansat și pe care îl publicăm;

„*În vederea organizării săptămânei cărții care se va deschide în zilele de 12—13—14 Mai a. c. la București și în toată țara din Înaltul îndemn al Majestății Sale Regelui, Uniunea Fundațiilor Culturale Regale a început organizarea acestei săptămâni în dorința că anul acesta serbarea să se desfășure într'un cadru cât mai artistic și cât mai strălucit*“.

Noi, ca modești mănuitori ai condeiului, nu putem decât să ne alăturăm cu toată inima, acestei frumoase și necesare sărbători.

Victor Tudoran.

Ecouri din...

■ ■ *București.* Cu ocazia omagierii memoriei martirilor *Horia, Cloșca și Crișan*, în parlament, a vorbit Dl *Alexandru Lapedatu*, ministrul cultelor și artelor, în numele guvernului. Referindu-se la această mișcare, Dsa a spus: „*Ea este și rămâne începutul epocii de reînnoire națională*“.

■ Dl deputat de Constanța, *Radu Roșculeț*, cu ocazia trecerii prin parlament a mult desbătutei legi a cooperației, a ținut un impresionant discurs, spunând — între altele — următoarele: „*E bine să înălțăm mișcarea la treapta pe care Haret și ceilalți precursori au visat-o*“.

■ În editura „Cugetarea“ a apărut lucrarea „*Cambia și cecul*“, a dlui *A. G. Giuglea*, profesor de științe juridice-economice.

■ În fața microfonului românesc, luni 8 Aprilie 1935 ora 22:05 s'a citit lucrarea dlui *I. Ghelase* intitulată: „*Kogălniceanu și mocanii din Dobrogea*“.

■ Dl *Victor Ghia*, comerciant de încălțăminte, a fost decorat cu „Meritul industrial și comercial clasa I-a.“

■ ■ *Constanța.* La congresul extraordinar al Uniunii micilor industriași a luat cuvântul și dl *Stețcu* criticând felul cum se face educația la căminul de ucenici.

■ ■ *Bârlad.* În ziarul „Independența“, dl *G. Perciog*, student, semnează un articol intitulat: „Necesitatea unui ideal național“.

■ ■ *Brașov.* Ziarul local „*Ardealul*“ și-a asigurat colaborarea dlor *Victor Marin* și *Silvestru Garcea* — ambii preoți săceleni — pentru pagina religioasă.

■ ■ *Ploești.* În ultimul număr al revistei „*Gazeta cârților*“ dl *I. I. Ghelase* publică articolul „*Kogălniceanu și mocanii din Dobrogea*“.

■ În ziarul „*Ardealul*“ din Brașov dl profesor *I. I. Ghelase* inspector general în ministerul agriculturii și domeniilor, semnează articolul „*Kogălniceanu și mocanii din Dobrogea*“. (nota redacției) Am arătat publicațiile în cari a apărut articolul de mai sus, pentru ca toți cititorii noștri să poată citi — în cazul că nu au ascultat la radio — conferința dlui Ghelase. Probabil că tot același articol a apărut și în alte reviste, dar cari ne sosindu-ne la redacție nu le putem anunța.

NOTE.

* Numărul viitor al „*Plaiurilor Săcelene*“ va apare la 1 Iunie 1935, în număr festiv, pentru comemorarea a 100 de ani dela nașterea poetului săcelean *Nicolae Nicoleanu*.

* Tânăra noastră colaboratoare, d-ra *Florica Ciura*, publică versuri și în revistele ardeleni „*Pagini Literare*“ dela Turda și „*Gând Românesc*“ dela Cluj.

* Nouii noștri colaboratori: *E. Ar. Zaharia* și *Haralambie Țugu* au gata câte un volum de poezii intitulat: primul „*Marathon*“ și al doilea „*Liane Crude*“.

INFORMAȚIUNI

„Ciclul săcelean“.

În numărul trecut am publicat programul seriei de conferințe organizate de revista noastră, sub denumirea de „ciclul săcelean“.

Mai jos vom arăta pe scurt modul cum s'a desfășurat fiecare șezătoare în parte precum și programul care a urmat conferinței.

Duminecă 17 Martie 1935.

A conferențiat Dl Dr. *Victor Jinga* profesor la Academia Comercială din Cluj, vorbind despre: „*Indrumarea tineretului săcelean*“, în fața unui public extrem de numeros, în majoritate tineret.

După conferință a urmat Dra *Victoria Mihăilă* (declamare), Dl *Valeraș Roșculeț* (declamare) și Dl *V. Tudoran* (lectură și declamări). S'a jucat comedia într'un act „*Nodul Gordian*“ de Valjan, interpretată de Dra: *Leana Ghia* și Dnii: *Valeraș Roșculeț*, *Mitică Stroe*, *Ionel Despan*, *Ioan Tocitu* și *V. Tudoran*.

Duminecă 24 Martie 1935.

A vorbit Dl Dr. *Gheorghe Dragoș* profesor asistent la Academia Comercială din Cluj, despre: „*Ne trebuie o nouă educație*“, în fața unui public select și a numeroși elevi.

Programul a început cu o scenetă și câteva declamări executate de elevii Școalei de Copii Mici No. 3 din Satulung, sub conducerea Dnei directoare *Cornelia Comșa*.

După acestea au urmat: Dra *Leana Ghia* (declamare) și Dl *Nicolae Dimitriu*, elev cl. VII. Liceul „*Andrei Șaguna*“, Brașov (declamări: „*Din Prag*“ și „*El Zorab*“).

S'a jucat comedia pentru copii „*Haplea*“ de M. Iordă, interpretată de Drele: *Victorița Mihăilă*, *Țița Păltănea* și Dnii: *Ionel Despan* și *V. Tudoran*.

La reprezentație a luat parte și autorul piesei.

Duminecă 31 Martie 1935.

A conferențiat Dl *Victor Tudoran*, redactorul revistei „*Plaiuri Săcelene*“, despre: „*Un poet săcelean Nicolae Nicolescu*“, în fața unui public format dintr'un număr mai restrâns de intelectuali, — din cauza timpului absolut nefavorabil — însă foarte mulți elevi și eleve.

După conferință a urmat Dl *Ion Moisiu* (declamare), Dl *Nicolae Dimitriu* (declamare și anecdote, și Dl *Sorin Popovici* (monolog), toți trei elevi cl. VII ai Liceului „*Andrei Șaguna*“ din Brașov.

S'a jucat piesa „*Cine vrea îl va moșteni*“ interpretată de Drele: *Țița Păltănea*, *Leana Ghia* și Dnii *Mitică Stroe*, *Ionel Despan* și *Mihai Teșan*.

■ Din cauza colaboratorului nostru Dl *Ion Crisbășeanu*, care nu ne-a dat din timp rezumatul conferințelor Dilor *Dragoș* și *Tăraș* — după ce mai întâi ne promisese solemn — suntem nevoiți a amâna publicarea acestor rezumate în numărul viitor.

Redacția.

* Echipa sportivă săceleană „Isvorul“ continuând matchurile de campionat, a obținut următoarele rezultate: I. A. R. — Isvorul 3-1, Suburbiiu — Isvorul 4-0, Isvorul — Olimpia 2-0, Isvorul — Victoria 1-0, Isvorul — Muncitorii 0-0.

* În afară de ciclul de conferințe organizat de revista noastră, s'au mai aranjat și două șezători de: „Asociația populară de cultură și sport Săceleana“ și anume: la 10 Martie 1935 când a conferențiat Dl prof. Al. Bărbat despre „Săcelele în cadrele autarhiei economice“. Au declamat I. Olteanu, Gh. Roșculeț, I. V. Tocitu, solo vioară Florin Pană, muzică ușoară jazzul societății și comedia într'un act „Interpretul“ jucată de membrii asociației.

A doua s'a ținut la 25 Martie 1935 când a conferențiat dl prof. Gh. T. Olaru despre „Spicuri științifice“ însoțite de proiecțiuni.

Pe lângă programul compus din declamări și quartete, s'a jucat trialogul „C. F. R.“ și comedia „Moștenire dela răposată“ jucată de membrii societății.

Au declamat Gh. Roșculeț, I. V. Tocitu, iar dnii Florin Pană, Traian Damian, I. V. Tocitu și I. Roșculeț au executat un quartet de mandoline și chitare. Muzică ușoară executată de jazzul societății.

* Ca în toți anii, se pregătește de „Despărțământul Astra Săcele“ secția culturală și secția sportivă „Isvorul“ un festival urmat de dans în prima zi de Paști iar Asociația populară de cultură și sport „Săceleana“ va aranja un festival pentru a doua zi de Paști.

Ambele se vor da în sala Szabo din Satulung.

POȘTA NOASTRĂ.

Dlui A. B. din Dobrogea. Prietene săcelean nu fi supărat pe noi că am urcat prețul abonamentului pentru anul 1935 dela lei 30 la lei 50. Dorind să prezentăm cititorilor noștri, o revistă demnă de renumele bătrânelor Săcele, am fost siliți să urcăm prețul abonamentului pe anul în curs. Pentru orientarea dumatăle și a altora cari sunt „supărați“ ca dta, publicăm mai jos următorul tablou:

Costul tiparului No. 1 și 2 din anul 1934 a fost Lei 750

„ „ „ 1—2 „ „ 1935 „ „ 2000

Deci, pe când abonamentul s'a urcat numai cu 67%, cheltuelile noastre de tipar s'au urcat cu peste 166% față de anul trecut.

Așa-i că ne dai acum dreptate?

Abonează-te la „Plaiuri Săcelene“. Nu spune: „Sunt cu inima alături de voi“. Vino alături de noi cu fapta, scrie, achită-ți abonamentul și răspândește revista, căci numai astfel vom putea ridica Săcelele la locul ce le dă dreptul istoria lor bogată și trecutul lor mareț.

VIZITAȚI

**SALONUL
DE FRIZERIE,
COAFURĂ ȘI
MANICURĂ**

ISVORUL

— PROPRIETAR —

**IOAN BURCOIU
SATULUNG**

Complet renovat
Serviciu prompt
și antiseptic cu

PREȚURI

CONVENABILE

VIZITAȚI

Magazinul de manufactură

LA RADU

PLOEȘTI

**PIAȚA OBOR
No. 115.**

PROPRIETAR

RADU PARAIPAN

Vizitați COFETĂRIA

Arpad Zöldi

CERNATU-SĂCELE

Zilnic se găsesc

PRĂJITURI

proaspete

Se primesc comenzi speciale pentru nunți
botezuri etc., cu preț redus. 1—6

FRIZERIA

IOAN BALAZS Cernatu

COMPLET RENOVATĂ EXECUTĂ
ONDULAȚII PERMANENTE CU

Prețuri reduse!

1—6

VIZITAȚI

LIBRĂRIA

Cartea Românească

BRAȘOV, Târgul Florilor No. 17.

DRAGOMIR NEDELCOVICI

In permanență asortată cu toată noutățile
literare române și franceze.

T
E
L
E
F
O
N

515

Efectuiază urgent orice comandă
de cărți streine. :-: :-:

Alegeți și rețineți din timp, cărți pentru
— SĂPTĂMÂNA CĂRȚII —

CUMPĂRAȚI numai dela

firma

LA „LEU“

Fondat 1911.

IOAN DOBROS

CERNATU — PIAȚĂ —

BĂCĂNIE, COLONIALE, MANUFACTURĂ,
FERĂRIE, STICLĂRIE

≡ **PREȚURI SOLIDE** ≡

CITIȚI ZIARUL

„ARDEALUL“

DIRECTOR:

G. I. GOLOGAN

APARE
SĂPTĂMÂNAL
TELEFON 5-99.

REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
Str. I. BRĂTIANU 52

BRAȘOV

RÂNDUIALA

Arhivă de gând și faptă
românească.

Apare de 4 ori pe an.

BUCUREȘTI

REDACTORI:

Dumitru C. Amzăr

Ernest Bernea

Ion I. Ionică

Ion Samarineanu

ABONAȚII NOȘTRI: *)

dela 15. II. 1935 până la 16. III. 1935.

	Abonat pe anul	
	1934	1935
Ion Șerbănescu, croitor Satulung . . .	30	30
Maria Iarca, directoare Cernatu . . .	30	30
Școala Primară de Stat, Cernatu . . .	30	30
Gică Roșculeț, funcționar Cernatu . . .	30	—
Gheorghe Dobrescu, elev, cl. VII Brașov	—	30
Petrică Zaharescu, cerealist București .	—	30
Mitică Munteanu, cerealist București . .	—	30
Silvestru Garcea, preot Cernatu . . .	50	—
Tiberiu Brediceanu, dir. Brașov . . .	50	50
Victor Popa, com. Negru-Vodă Constanța	50	—
Ștefan Varga, comerciant Buzău . . .	50	50
Nicolae Necșulăscu, profesor Satulung .	—	50
Radu I. Ardelea, pensionar Brașov . . .	—	50
Ioan Gh. Munteanu, profesor Galați . .	—	50
Onoriu Corfariu, comerciant Cernatu . .	—	50
O. V. Șenchea, farmacist Baraolt . . .	—	50
Ioan Boncotă, propr. Casici Constanța .	100	—
Iordan Teodosiu, inginer Cernatu . . .	100	—
Ioan Z. Eremia, comerciant București . .	100	100
Dr. Aurel Neguș, avocat, deputat Brașov	100	—
Ștefan Iacob, director Satulung . . .	100	100
Ioan Neagoe Popeea, comerciant Brăila .	100	—
Constantin Preotu, funcționar Satulung .	—	100
Iacob I. Filipescu, avocat Tg.-Fălciu . .	—	100
Vasile B. Stroe, secretar Cluj . . .	100	100
Costică Voinea, funcționar Satulung . .	—	100
Pop & Bunescu, comercianți București .	200	—
Comisia Clim. a Municipiului Brașov . .		3000

*) Abonații sunt trecuți în fiecare categorie în ordinea în care au plătit abonamentul. Mulțumim tuturor celor cari ne-au achitat abonamentul, deoarece ne-au dovedit că acțiunea noastră este necesară, încurajându-ne pe drumul ce-am pornit.

Abonamentul pe anul 1934 este:

pentru particulari, anual Lei 30
 pt. preoți, prof., învățători și comercianți, anual „ 50
 pt. instituții și abonamente de sprijin, anual „ 100

Abonamentul pe anul 1935 este:

pentru particulari Lei 50 anual
 pentru abonamente de sprijin dela . „ 100 anual
 pentru instituții și autorități . . . „ 200 anual

Cont la CEC Nr. 25187.

Cititorii revistei noastre au de azi înaintea înlesnirea de a plăti abonamentul prin oficiile postale, vărsând suma pentru contul **la CEC Nr. 25187**. Ne putând trimite tuturor celor cari primesc revista buletine recepise verzi pentru a fi completate și depuse împreună cu suma la oficiile P.T.T., rugăm pe cei ce le primesc, a ne achita abonamentul pentru a putea comanda alte buletine și a oferi astfel, la câți mai mulți, posibilitatea de trimitere a sumelor. Cei ce doresc își pot procura buletine și dela orice oficiu P.T.T. Deasemenea comercianții și industriașii cari au conturi la cec, ne pot remite sumele prin *Clearing*.

Important pentru abonați.

Administrația revistei a legat peste 50 colecții pe anul I (1934) în pânză și hârtie colorată.

Toate persoanele cari ne vor trimite abonamente de sprijin dela 200 lei în sus, pentru anul 1935, vor primi drept premiu o colecție frumos legată.

Administrația.

Am primit la redacție

dela 1. III. 1935. până la 15. IV. 1935.

Cărți:

„*Kemal Atatürk*“ — Omul — opera — Dr. Gheorghe Dragoș profesor „Minerva“ Cluj 1935.

„*Organizarea Economică a țărânilor elvețiene*“ Victor Jinga profesor, Tipografia Națională Cluj 1935.

„*Pitagora*“ P. Mușoiu, trad. Biblioteca revistei „Idei“ București.

„*Despre îndatoririle bărbaților*“ P. Mușoiu, trad. Biblioteca revistei „Idei“ București.

„*Amintiri*“ Iancu Bârneanu și „*Epigrame*“ A. C. Calotescu — Neicu, ambele din Biblioteca „Pământ și Suflor Oltenesc“ Craiova.

„*Din trecutul orașului Cluj*“, conferință. Dr. Augustin Rațiu. Biblioteca Centralei Reuniunilor de Meseriași Cluj.

„*Contabilul și Expertul Contabil*“ Ion I. Ghelase, București. Extras din revista A. L. A. C. I.

Reviste:

„*Astralis*“ a IV. n. 2, 3. „*Aur*“ a. II. n. 3 București. „*Bărăganul*“ a. V. n. 3 București. „*Buletinul Informativ*“ al Ministerului Agriculturii și Domeniilor a. VI. n. 5. „*Catedra*“ a. VIII. n. 7, 8. Galați. „*Cercetașul*“ a. II. n. 5—6. Arad. „*Clasa IV. B*“ a. IV. n. 1—2. Cluj. „*Colaborări*“ a. I. n. 10. București. „*Creștinul Ortodox*“ a. II. n. 10—15. R. Vâlcea. „*Croitorul și Moda*“ a. II. n. 7. București. „*Cruciada Românismului*“ a. I. n. 13, 15, 17, 18. Dir. Mihail Stelescu București. „*Curentul activ*“ a. III. n. 5—6. Cluj. „*Flori de Primăvară*“ a. I. n. 1. Buzău. „*Freemătul Literar*“ a. II. n. 10—12. Siret (Bucovina). „*Frize*“ a. II. n. 2, 3. Brașov. „*Gazeta Cărților*“ a. IV. n. 15-16. Ploiești. „*Hotarul*“ a. II. n. 5-6. Arad. „*Litere*“ a. III. n. 18-19 București. „*Lumina*“ a. II. n. 13 Silistra. „*Manifest*“ a. II. n. 3 Iași. „*Meridian*“ caetul șase Craiova. „*Munca Literară*“ a. III. n. 19 București. „*Neamul Românesc*“ a. XXIII. n. 5, 6, 7 București. „*Orientări*“ a. IV. n. 2, 3 Moinești-Bacău. „*Pamflet*“ a. II. n. 10-11, 12. 13 Iași. „*Plaiuri Hunedorene*“ a. V. n. 48 Petroșani. „*Prahova*“ a. II. n. 8-9, 10-11 Ploiești. „*Provincia Literară*“ a. II. n. 11-12 Sibiu. „*Rod Nou*“ a. II. n. 1-2 Silistra. „*România Eroică*“ a. XVI. n. 1-2 București. „*Sănătatea*“ a. XXXV. n. 2 București. „*Satul*“ a. V. n. 52, 53 București. „*Societatea de Măine*“ a. XII. n. 2 București. „*Stâna*“ a. I. n. 12 Poiana-Sibiului. „*Tineretul*“ a. I. n. 1 com. Slobozia-Mândra Jud. Teleorman. „*Tinerimea Olteană*“ a. I. n. 1 Craiova. „*Tinerimea Română*“ a. VIII. n. 6 București. „*Viața literară*“ a. IX. n. 168, 169 București. **Ziare:**

„*Acțiunea Buzăului*“, Buzău. „*Apărarea Națională*“ București. „*Ardealul*“, Brașov. „*Atacul*“, Focșani. „*Dobrogea Corporatistă*“ Constanța. „*Drapelul nostru*“ București. „*Foaia Plugarului*“ Constanța. „*Gazeta Ciucului*“ Gheorgheni-Ciuc. „*Gazeta Noastră*“, T.-Măgurele. „*Gazeta Transilvaniei*“ Brașov. „*Glas Românesc*“ Odorheiu. „*Gorjanul*“ Tg.-Jiu. „*Grănicerul*“ Mehadia (Banat). „*Ideea Națională*“ Buzău. „*Independența*“ Bârlad. „*Lumina Poporului*“ Roșiori-de-Vede. „*Marea Noastră*“ Constanța. „*Miscarea Bănățului*“ Timișoara. „*Neamul Nostru*“ Sft. Gheorghe. „*Ogorul*“ București. „*Pământul*“ Călărași. „*Plugarul*“ Brăila. „*Presa*“ Pitești. „*Porunca Vremii*“ București. „*România Nouă*“ dir. Zaharia Boilă Cluj. „*Săptămâna*“ dir. Nicolae Niculescu Buzău. „*Scântea*“ Turnu-Măgurele. „*Scut și Armă*“ Tolvaia jud. Timiș Torontal. „*Secera Teleormanului*“ Teleorman. „*Timpul*“ Cernăuți. „*Tribuna Noastră*“ Cluj. „*Unirea*“ Turnu-Măgurele. „*Viața Basarabiei*“ Chișinău. „*Viforul*“ Brașov. **Streine:**

„*Era Nouă*“ Youngstown, Ohio U. S. A.

„*Viața Nouă*“ Detroit, Mich. U. S. A.